

KUINKA VOIMAKAS ON VASEMMISTONARODNIKKILAINEN VIRTAUS TYÖVÄEN KESKUUDESSA

On tunnettua, että kaikkialla maailmassa osa työläisistä kulkee vielä joidenkin porvarillisten puolueiden mukana. Venäjällä, porvarillis-demokraattisten uudistusten kaudella, valveutuneiden työläisten vähemmistö kulkee vielä likvidaattorikirjailijain porvarillisen ryhmän ja porvarillis-demokraattisen narodnikkilaisen virtauksen mukana.

Siitä, että koko narodnikkilainen suuntaus, vasemmistonarodnikit mukaan luettuina, edustaa Venäjällä porvarillista (talonpoikaista) demokratiaa, on puhuttu monta kertaa marxilaisten mitä täsmällisimmissä, selvimmissä ja virallisimmissä päätöksissä (vv. 1903, 1907, 1913)¹⁰⁵. Se, että osa työläisistä seuraa vasemmistonarodnikkeja, jotka nimittävät „sosialismiksi” rohkeita *talonpoikaisia* (itse asiassa täysin ja ehdottomasti *porvarillisia*) vaatimuksia, on aivan ymmärrettävää kapitalistisessa maassa kaudella, jolloin liike maanorjuutusta vastaan on kärjistynyt.

Entä nimenomaan kuinka suuri osa valveutuneista työläisistä kulkee vasemmistonarodnikkien mukana?

Eräs kaikkein periaatteettomimmista intelligenssin lehtipahasista, „Sovremennik”, joka „on yhdistänyt” (valheellisten korulauseiden pohjalla) vasemmistonarodnikit, Plehanovin sekä hra Potresovin ja kumpp., kirjoitti äskettäin, että „noin” $\frac{1}{3}$ työläisistä kulkee vasemmistonarodnikkien mukana.

Se on samanlaista valhetta, julkeaa ja hävytöntä, kuin likvidaattoreilla yleensäkin tapaa olla.

Mikäli tiedämme, on olemassa vain kolmenlaisia objektiivisia tietoja siitä, kuinka suuri on vasemmistonarodnikkien vaikutus työläisten keskuudessa. Ensinnäkin tiedot

sanomalehtien painosmäärästä. Toiseksi tiedot rahalahjoituksia tehneiden työläisryhmien luvusta. Kolmanneksi tiedot valtuusmiesten luvusta pääkaupungin vakuutuslaitoksen vaaleissa.

Verratkaamme näitä numerotietoja, jotka eroavat herrojen Martovien, Himmerien ja kumpp. hävyttömästä valheesta siinä, että *kuka tahansa* saattaa löytää ja tarkastaa ne avoimista, julkisista, eri puolueita koskevista lähteistä.

	Pravdalaiset	Likvidaatto-rit	Vasemm. narodn.	Prosentit		
				Pravdalaiset	Likvidaat- torit	Vasemm. narodn.
Pietarilaisen lehden painosmäärä viikossa	240.000	96.000	36.000	64,5	25,8	9,7
Rahalahjoituksia työläisryhmiltä v. 1913, koko vuosi	2.181	661	264	70,2	21,3	8,5
Vuonna 1914 (toukokuun 13 päivään) ...	2.873	671	524	70,6	16,6	12,8
Valtuutettujen luku pääkaupungin vakuutuslaitoksen vaaleissa	37	7	4	77,1	14,6	8,3

Porvarisryhmille (likvidaattoareille ja vasemmistonarodnikeille) „edullisimpia” ovat tiedot lehtien painosmäärästä. Mutta likvidaattoerien ja vasemmistonarodnikkien lehdet *eivät* olekaan työväenlehtiä, vaan porvarillisia lehtiä! Sitä todistavat tiedot rahalahjoituksista (tammikuun 1 päivästä toukok. 13 päivään 1914). Likvidaattoarit ovat ilmoittaneet saaneensa *kaikista* rahalahjoituksista 56% *muilta* eikä työläisiltä („Trudovaja Pravda” № 15)*. Vasemmistonarodnikeilla vastaava luku = 50%. Vasemmistonarodnikit eivät sitä paitsi ole tietääksemme julkaisseet ollenkaan lehtensä selostuksia; nähtävästi sitä ylläpitävät *rikkaat ystävät porvariston keskuudesta* niin kuin likvidaattoerienkin lehteä.

Vain pravdalaislehti on työväenlehti. Sekä likvidaattoerien lehti että vasemmistonarodnikkien lehti ovat *porvarislehtiä*. Tätä *objektiivista tosiasiaa* ei voida kumota millään valheella.

Työläisryhmiä koskevat tiedot käyvät tarkimmin ja lähimmän yhteen Euroopassa julkaistujen puolueenjäsenten lukua koskevien numeroiden kanssa.

* Ks. tätä osaa, ss. 356—363. Toim.

Vasemmistonarodnikit kasvavat hyvin nopeasti (vuodessa kaksinkertaisesti) ja heillä on 12,8% kaikista lehdistä. He kasvavat *likvidaattorien kustannuksella*, sillä viime mainituilla ryhmien luku on pysynyt miltei samana (puolen vuoden aikana 1914 työväenliikkeen yleensä kasvaessa tavattomasti on lisääntynyt vain 10 ryhmää) ja työläisryhmien suhdeluku on *pienentynyt*: 21,3%:sta 16,6%:iin.

Herrojen likvidaattorien opportunisti ja luopuminen puolueesta työntää työläisiä *toisen* porvarillisen ryhmän, „radikaalisemman” (sanoissa) ryhmän puoleen.

Pravdalaisille tuli vuodesta 1913 vuoteen 1914 lisää 692 ryhmää, likvidaattoreille 10, vasemmistonarodnikeille 260. Prosenteissa: pravdalaisille + 31,7%, likvidaattoreille + 1,5%, vasemmistonarodnikeille + 100% (pienet luvut kasvavat aina nopeammin kuin suuret; esim. kun Plehanovilla on 9 työläisryhmää ja Wieniin mennessä ¹⁰⁶ — ja Wieniä varten — tulee olemaan 27 tahi 45, niin prosenteissa se tekee + 200% ja + 400%).

Tiedot vakuutuslaitosten vaaleista koskevat ainoastaan Pietaria. Mainittakoon, että v. 1914 vasemmistonarodnikit olivat Pietarissa työläisryhmien rahalahjoitusten määrän kannalta *edellä likvidaattoreista*.

Nimittäin työläisryhmien tekemien rahalahjoitusten luku oli Pietarissa tammikuun 1 päivästä toukokuun 13 päivään 1914 pravdalaisilla 2.024, likvidaattoreilla 308 ja vasemmistonarodnikeilla 391. Prosenteissa: pravdalaisilla 74,3%, likvidaattoreilla 11,4% ja vasemmistonarodnikeilla 14,3%.

Kuten oikeat opportunistit ainakin, likvidaattorimme eivät ole ryhtyneet tämän vasemmistonarodnikkien voimistumisen johdosta voimaperäiseen periaatteelliseen taisteluun marxilaisuuden puolesta, vaan ovat menneet blokkiin (liittoon) vasemmistonarodnikkien kanssa marxilaisia (pravdalaisia) vastaan!!

Tällöin vasemmistonarodnikit ovat propagoineet avoimesti tällaista liittoa „Sovremennikissa” kaikkien johtajiensa nimessä. Mutta likvidaattorit *eivät ole rohjenneet* sanoa työläisille suoraan ja selvästi mistä on kysymys, vaan piileskelevät. Oikeita kadetteja.

Niinpä joku aika sitten vasemmistonarodnikkien lehdessä („Zhivaja Mysl Truda” № 3, kesäkuun 15 p:nä 1914) julkaisiin kirjoitus: „Sairauksassan valtuutettujen vaalista „Aivaz” tehtaalla”. Tässä kirjoituksessa sanotaan: „...aivazi-

laisten punnittavaksi tarjotaan välttämättömyyden pakosta kaksi listaa: *toinen on yhteinen, menshevikkien ja vasemmistonarodnikkien... toinen lista on pravdalaisten*... (alleviivaus meidän).

Samassa kirjoituksessa vasemmistonarodnikit selittävät suoraan, että liitto likvidaattorien kanssa on kaikkien „*sosialististen*” suuntausten yhteistoiminnan periaate, t.s. likvidaattorien suorastaan väitetään sanoutuneen irti niin vuoden 1907 päätöslauselmasta, joka koskee vasemmistonarodnikkien suuntauksen porvarillisuutta, kuin myös Axelrodin ehdottamasta vuoden 1903 päätöslauselmasta.

Vasemmistonarodnikkien voimistuminen on marxilaisten mielestä eräs merkki tahi oire talonpoikaiston keskuudessa tapahtuvasta noususta, joka saattaa luonnollisesti „panna pään pyörälle” valveutumattomilta proletaareilta ja pikkuporvarillisilta intelligenteiltä. Meidät, marxilaiset, tämä seikka panee vain entistä tarmokkaammin propagoimaan marxilaisuutta erotukseksi pikkuporvarillisesta narodnikkilaisuudesta.

Työläistoverit! Ei pidä uskoa vakuutteluihin, taruihin! Tarkastelkaa huolellisemmin *objektiivisia* tietoja sekä omasta työväenliikkeestänne että siitä, kuinka likvidaattorien ja vasemmistonarodnikkien porvarilliset aatteet ja porvarillinen toiminta vaikuttavat työväen vähemmistöön.

„*Trudovaja Pravda*” № 27,
kesäkuun 28 pnä 1914

Julkaistaan
„*Trudovaja Pravda*” lehden
tekstin mukaan

